Zechus Avos

"Hashem spoke to Moshe saying, 'To these (who were counted in the census) shall the Land be divided as an inheritance, according to the number of names'" (Bamidbar 26:52-53). This is the parasha of the division of Eretz Yisrael into s'deh achuza (family inheritance). Each one of the men counted in the census would receive a homestead in the Holy Land. However, according to Rashi, the distribution followed a strange pattern. The s'deh achuza were "given" to the paternal grandfather (so to speak) who had died in Mitzraim. He then "bequeathed" them to his sons who left Mitzraim and died in the Midbar. They then followed the laws of inheritance and passed on to the grandchildren who would now occupy the land. Why was the s'deh achuza not given directly to the man who was now entering Eretz Yisrael? Why did it have to pass backwards up to his grandfather and then work its way back via the laws of inheritance?

A well-known Maggid Shiur in Yerushalayim has a fascinating answer to this question. Someone who was about to enter Eretz Yisrael should not think that he received his s'deh achuza on his own merits. Hashem promised this Land to Avraham Yitzchak, and Yaakov. His grandfather died a slave in Mitzraim. His father died in the desert. These ancestors were moser nefesh (self-sacrificing) for their descendants to receive the Land. It is in their merit - zechus avos - that he is receiving a portion in Eretz Yisrael.

We can apply this concept to our very own lives. B'ezras Hashem, we will be the generation that will see the Mashiach. This is a big zechus. Did we earn this on our own merits? Of course not! How foolish to think such a thing. Are we better that those great tsaddikim - the Chofetz Chaim, the Vilna Gaon, The Arizal, Rav Yosef Karo, the Rambam, Rashi, Rav Hai Gaon, Rav Ashi, and Rebbe Akiva, among them - who did not merit to see the final redemption? Of course not! It is only in their merit that we B'ezrat Hashem will merit such a great event. We are like midgets on the shoulders of giants (so to speak) as the following parable illustrates.

03 03 8 80 80

And now, a special treat for the *chos*son (newlywed)!"

Four young men gather in front of the chosson. The biggest, strongest one stands up straight as his friend climbs up on his shoulders. He stands up and balances him-

self, waiting for the next young man. The third one, who is smaller than the other two, proceeds to climb up onto the shoulders of the top one. He slowly securs himself and stands up straight. They now formed a tower of three. The last one, a small, short, thin lad begins climbing up the tower. He reaches the shoulders of the lowest man, and keeps going. He reaches the shoulders of the second man. Finally, he gets to the top of the tower. He balances himself on the shoulders of the third man. The tower now stands four stories high. The smallest one on top reaches up on his toes and touches the ceiling of the hall! "Look at how tall I am! I can touch the ceiling!" he proudly says. The man on the bottom laughs. "Tall? You are less than half my size! The only reason that you can reach the ceiling is because you are standing on our shoulders."

Kinderlach . . .

We must appreciate our ancestors. We owe everything to them. They were like giants, and we are mere midgets in comparison to them. They were self-sacrificing for Hashem and His Torah. Their only goal in life was passing down the Mesorah (Torah from Sinai) to the next generation. Generation after generation sacrificed everything for that. That is why we have a life so rich in Torah. And that is why we, B'ezrat Hashem, will merit to see the Mashiach speedily and in our days, amen.

Eat the Wrapper!

One morning at the grocery store \dots

"Good morning Mr. Grocer! How are

you?"
"Baruch Hashem. How can I help you,

"I am a wholesale supplier of food products, Mr. Grocer. I have a product here that is truly amazing. I would like to tell you about it."

Go ahead, sir. I am all ears. I am always interested in a new product which can increase my sales and profits."

"This product is a sweet treat. It is extremely hi-tech.'

"What do you mean?"

"The ingredients are all 100% natural. It contains no food coloring, no fillers, no preservatives, no fats, and no cholesterol."

'Sounds great so far. What more can you tell me about it?"

"It has a long shelf life, and a tantalizing aroma.'

"You can smell it? Through the wrapper?" "Yes, Mr. Grocer. The wrapper is the most amazing part of this high-tech product. It actually changes color depending on the flavor of the product inside. It is hermetically sealed, keeping the product fresh and delicious. However, the best part is . . . you can eat the wrapper!" "Really? That is truly unbelievable! The kids will love it. I must see this wonderful product. Please show me a sample." "With pleasure."

The wholesaler reaches into his pocket and pulls out . . . an apple!

"Here it is."

"What is this, some kind of a joke? Apples are as old as the hills. Where's the hi-

"My dear Mr. Grocer, please take a few moments to think about this wonderful sweet treat from our Creator. It is delicious, nutritious, and healthy. No preservatives, additives, processing, 100%

straight from Hashem's Loving Hand. The peel is thin but effective. It the keeps fruit fresh for extended periods. Its color tells you what type of apple is and inside,

when it is ripe. Best of all - you can eat the wrapper! Can any of our processed food concoctions match this masterpiece of culinary delight from the Creator of the Universe?'

"The truth is, I never really thought about it. I have been eating apples for so long that I just took them for granted. You have shown me how truly amazing they really are. Thank you sir. You have raised my awareness and appreciation of Hashem's gifts. To show you my gratitude, I am going to buy 50 pounds of apples from you! I'm going to try to teach the world to appreciate this wonderful food, as well as all of Hashem's gifts.'

Kinderlach . . .

This week's parasha mentions Shavuos -Chaq HaBikurim - the Holiday of the First Fruits (Bamidbar 29:26). We are now in the midst of the summer, and the markets are filled with many fruits. Appreciate them! Each one is a sweet treat straight from Hashem! More beautiful, delicious, and nutritious than any cookie or candy bar. Peaches are worth their weight in gold. Grapes, plums, bananas, apples, mangoes, cantaloupes, pears, and watermelons are all marvels of Hashem's wondrous gift called Nature. Appreciate the fruit you eat! Let it sweeten your life, by increasing your gratitude to The Provider of all good things!

זכות אבות לאכול גם את העטיפה!

בוקר אחד, בחנות המכולת...

"בוקר טוב, מר חנווני! מה שלומך?" "ברוך ה'! מה אפשר לתת לך?"

"אני ספֶּק סיטונאי של מוצרי מזון, מר חנוני. יש לי מוצר מדהים במיוחד, שאני רוצה לספר לך עליו."

"בבקשה, אדוני. כולי לרשותך. אני תמיד מתעניין במוצרים חדשים שיכולים להגביר את המכירות ואת הרווחים שלי."

"המוצר הוא ממתק מיוחד במינו. הוא מיוצר בטכנולוגיה מתהדמת"

יזניינו יווא ניניינק נייווי בנינו יווא ניינו בסכנויוגי מתקדמת." "למה כוונתך?"

"הרכיבים כולם 100% טבעיים. אין בו לא צבע מאכל, לא מייצבים, לא חומרים משמרים, לא שומן ולא כולסטרול." "נשמע נהדר. מה עוד אתה יכול לספר לי עליו?"

"יש לו חיי מדף ארוכים, וריח מגרה."

"אפשר להריח אותו? דרך העטיפה?"

אפשו לדוו זו אוונו: דדך דועטיפוז: "כן, מר חנווני. העטיפה היא החלק המדהים ביותר של המוצר המשוכלל הזה. קשה להאמין, אך היא משנה את צבעה

המשוכלל הזה. קשה להאמין, אך היא משנה את צבעה בהתאם לטעם של המוצר שבפנים. היא סגורה

הרמטית, ושומרת שהמוצר יישאר טרי וטעים. אך, החלק הטוב ביותר בסיפור הוא... שאפשר לאכול את העטיפה!"

"באמת? זה באמת לא יאומן. הילדים יאהבו את זה מאוד. עלי באמת לראות את המוצר הנהדר הזה. הראה לי בבקשה דוגמא." "בבקשה."

המוכר מכניס את ידו לכיסו ומוציא... תפוח!

"הנה הוא."

"מה זה – בדיחה? תפוחים קיימים כבר אלפי שנים. מה כל כך משוכלל בזה?" "מר חנווני היקר, חשוב קצת על המעדן הנהדר הזה שקיבלנו מריבונו-של-עולם. הוא טעים מאוד, מזין, ובריא. אין בו חומרים משמרים או תוספות, והוא איננו מעובד – הוא מגיע כל כולו ישר מידו האוהבת של הקב"ה. הקליפה דקה אך יעילה. היא שומרת על טריות הפרי

לתקופות ממושכות. צבע הקליפה מורה על סוג התפוח שנמצא בפנים, והאם הוא בשל או לא. והטוב ביותר הוא - שאפשר לאכול את העטיפה! האם יש מוצר מזון מעובד שיכול להשתוות ליצירת מופת זו של בורא העולם?"

"האמת היא, שאף פעם לא חשבתי על כל זה. אני אוכל תפוחים כל חיי, ומקבל אותם כדבר המובן מאליו. הראית לי כמה הם נהדרים באמת. תודה לך, אדוני. הבאת אותי לרמה גבוהה יותר של מודעות ולהכרה במתנותיו של הבורא. וכדי להביע את תודתי לך, אקנה ממך 25 קילו של תפוחים! אני רוצה ללמד את העולם להעריך את הדבר הנהדר הזה, כמו גם את כל מתנותיו של הקב"ה."

ילדים יקרים . . .

פרשת השבוע מזכירה את שבועות – חג הביכורים (במדבר כ"ט, כ"ו). אנו נמצאים כעת באמצע הקיץ, והשווקים מלאים בפירות רבים. העריכו אותם! כל אחד מהם הוא ממתק ומעדן המגיע אליכם ישר מה'! הם יפים יותר, טעימים יותר ומזינים יותר מכל עוגיה או חטיף. אפרסקים, ענבים, שזיפים, בננות, תפוחים, מנגו, מלונים, אגסים ואבטיחים – כולם הם מנפלאות הבורא. שימחו בפירות שאתם אוכלים! תנו להם להמתיק את חייכם בתחושת ההודאה העמוקה שאתם חשים כלפי נותן הכל.

"וידבר ה' אל משה לאמור לאלה (שנמנו קודם) תיחלק הארץ בנחלה במספר שמות" (במדבר כ"ו, נ"ב-נ"ג). זוהי הפרשה של חלוקת ארץ ישראל לנחלות (שדות אחוזה). כל אחד מהגברים שנמנו במניין קיבל חבל קרקע בארץ ישראל. עם זאת, לפי רש"י, החלוקה נעשתה בצורה מוזרה. שדות האחוזה "ניתנו" לדור הסבים, שמתו עוד במצרים. ואותם סבים "הורישו" אותן לבניהם שיצאו ממצרים ומתו במדבר. בנים אלה קיבלו את הנחלות לפי דיני הירושה, והורישו אותן לבניהם שלהם שכעת יזכו להיכנס לארץ. מדוע לא ניתנו שדות האחוזה ישירות לאנשים שעמדו עתה להיכנס לארץ? מדוע היה עליהם לעבור "אחורה" עד לסבו של כל אחד ואחד, ואחר-כך חזרה באמצעות דיני הירושה לאנשים החיים?

למגיד שיעור מפורסם בירושלים יש תשובה מעניינת מאוד לשאלה זו. אל לו למי שעומד להיכנס לארץ ישראל לחשוב שהוא מקבל את שדה האחוזה שלו בזכות מעשיו שלו. ה' הבטיח את הארץ לאברהם, ליצחק וליעקב. סבו של אותו אדם שעמד להיכנס לארץ מת כעבד במצרים. אביו מת במדבר. גם האבות וגם ● לארץ מת כעבד במצרים. אביו מת במדבר. גם האבות וגם

הסבים מסרו נפשם כדי שצאצאיהם יקבלו את הארץ. הנחלה שהאיש עומד לקבל ניתנת לו בזכותם – זכות אבות.

> הבה ניישם מושג זה גם בחיינו שלנו. בעזרת ה', נהיה הדור שיראה בביאת המשיח. זוהי זכות גדולה מאוד. האם נזכה בה הודות למעשינו שלנו? ודאי שלא! האם אנו טובים יותר מאותם צדיקים גדולים – החפץ חיים, הגאון מוילנא, האריז"ל, ר' יוסף קארו, הרמב"ם, רש"י, רב האי גאון, רב אשי, רבי

עקיבא ועוד ועוד – שלא זכו לראות את הגאולה האחרונה? ודאי שלא! רק בזכותם של אותם צדיקים נראה בעזרת ה' את ביאת המשיח. אנו כמו גמדים העומדים על כתפיהם של ענקים (כביכול), כמו שהמשל הבא מראה:

യ യ 🛞 ജ

"וכעת משהו מיוחד לכבוד החתן!"

ארבעה צעירים התאספו לפני החתן. הגדול והחזק מביניהם עמד זקוף, וחברו טיפס על כתפיו. כאשר הוא התיישר, טיפס עליו הצעיר השלישי, שהיה נמוך מהשניים האחרים. גם הוא ייצב את עצמו. כעת הם היו מגדל של שלושה אנשים. האחרון – שהיה נער קטן ורזה, החל לטפס על המגדל. בתחילה הגיע לכתפיו של הראשון, לאחר מכן לשל השני, ולבסוף הגיע למרומי המגדל, ונעמד על כתפי השלישי. כעת ניצב לו מגדל של ארבע קומות. הנער שעמד בראש המגדל הושיט את ידו ונגע בתקרת האולם! "תראו כמה אני גבוה! אני מגיע לתקרה!" קרא בגאווה. הצעיר שלמטה צחק. "גבוה? אתה פחות מחצי מהגובה שלי! הסיבה היחידה שאתה יכול להגיע לתקרה היא בגלל שאתה עומד על כתפינו..."

ילדים יקרים . . .

עלינו להעריך את אבותינו. אנו חייבים להם הכל. הם היו כמו ענקים, ואנו גמדים בלבד יחסית להם. הם מסרו נפשם על ה' ועל תורתו. מטרתם היחידה בחיים היתה להעביר את המסורת הלאה לדורות הבאים. כל הדורות, דור אחר דור, הקריבו הכל למען מטרה זו. וזו הסיבה שיש לנו חיי תורה כה עשירים. זו גם הסיבה שבעזרת ה' מכה לראות בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן.